

3) да прѣдставя доказателства за подкрѣпление на искътъ си, и

4) да иска за своя смѣтка, да му се даватъ прѣписи отъ всичкитѣ протоколи и постановления.

Чл. 124. Потърпѣвшето лице, което е заявило гражданскій искъ, може да моли да се взематъ мѣрки за обезпечение на исканото отъ него възнаграждение. Сѣдебний слѣдователъ прѣдставя въ сѣдътъ за вземане такива мѣрки само въ случая, когато признае молбата на ищеца за основателна.

Чл. 125. Заявлението и жалбата могатъ да бѣдѣтъ писменни или устни и се приематъ въ всѣко врѣме както отъ полицейскитѣ лица, така и отъ сѣдебния слѣдователъ и прокурора. Врѣмето на подаванието и съдържанието на заявлението или жалбата, а така сѣщо и показанията, дадени при распитванието, се записватъ въ протоколъ.

Чл. 126. Слѣдъ като получи заявлението или жалбата, полицейското длѣжностно лице, слѣдователътъ или прокурорътъ незабавно распитва заявителя или подателя на жалбата за обстоятелствата на произшествието, или за извѣстнитѣ нему признаци на прѣстѣпното дѣяние и, въ случай, ако той явно обвинява нѣкого въ прѣстѣпление, прѣдупрѣждава се за наказанието, което се налага за набѣдяване.

Чл. 127. Подаванието заявление или жалби незадѣлжава подателя да доказва прѣстѣпното дѣяние, но го подвърга на отговорностъ за всѣко лѣжливо показание.

Чл. 128. Ако сѣдебний слѣдователъ не намѣри въ съобщенията на полицейскитѣ или на други учрѣждения и